

Llegenda del Serrat de les Bruixes

Santa Eugènia de Berga

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Puigsacost
Emplaçament Entre el Puigsacost i el nucli urbà. 08507 Santa Eugènia de Berga.

Coordenades:

Latitud: 41.89892
Longitud: 2.27918
UTM Est (X): 440209
UTM Nord (Y): 4638805

Classificació

Número de fitxa 08246-108
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any anys 30
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: No massa coneguda
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dj., 20/04/2006 - 02:00

Descripció

La gent gran del poble recorda que de petits, i per castigar-los els hi deien: t'enviaré al Serrat de les Bruixes, tot sol. Aquest indret, es troba al Puigsacost, sobre el Sot de les Bruixes, i es diu, que qui hi anava podia veure els cabells de les bruixes, que eren en realitat els núvols. Roviró recull en el seu llibre dues llegendes relacionades amb aquest serrat de les Bruixes, una s'anomena Les bruixes ballant a dalt del Serrat: "Un dia d'estiu, el pagès de la casa de Puigsacost de Santa Eugènia de Berga estava treballant els camps que menava al peu del Serrat de les Bruixes. S'acostava un temporal molt gros pel cantó de muntanya, amb uns núvols negres molt grossos. Va veure a dalt del serrat una cosa que rotllava, que ballava; s'hi va fixar bé i va veure que era una balladora: una bruixa que anava ballant dalt el serrat. Al moment va arribar la pedregada. Una pedregada que li ho va xafar tot". I l'altra s'intitula la bruixa que va ajudar al pagès: "El pobre pagès de Puigsacost estava ben desesperat, tot li anava malament. La collita se li va anar en orris a causa d'una forta tempesta que li va deixar tots els camps ben pelats. A aquest pobre home se li havien mort tres criatures petites molt seguides. Li passava una desgràcia darrera l'altra. Tots els veïns judicaven que les culpables d'aquestes morts i tots els seus mals eren les bruixes. Una de les bruixes del pou de la ning-ning va anar a visitar el pobre home uns pocs dies després d'una tempesta. No els va fer cap mal, el contrari, els volia ajudar. Aquest dia, mentre la bruixa era allà a la casa va veure que el gall pujava sobre una gallina. A l'acte la gallina va quedar morta. La dona del pagès ja es desesperava: un altre cap de bestiar mort! Però aquella bruixa va tranquil·litzar la dona i li va dir que la volia ajudar i que a partir d'ara no se li moriria mai més cap fill. I va ser veritat. Aquella dona va tenir dos fills més i no es van morir; ara ja són grans".

Observacions:

Les dues narracions recollides per Roviró les explicà Filomena Comes de Santa Eugènia de Berga el dia 24 de juliol de 1989.

Història

En el costumari català són molts els sistemes de coerció emprats pels adults per fer creure a la mainada. En aquest cas s'utilitza un element geogràfic proper i concret, amb un nom específic i impactant: El Serrat de les Bruixes, ben documentat amb el Sot de les Bruixes, situat a sota mateix.

Bibliografia

ROVIRÓ ALEMANY, X. (2000). 100 llegendes de la Plana de Vic. Ed. Farell: 13-14.

